

JUSTICE
ET
LIBERTE

B.I.R.E

BULETIN DE INFORMATIE PENTRU ROMANI IN EXIL

BI-MENSUEL INDEPENDANT
DE LA DEMOCRATIE ROUMAINE

LA PLUS ANCIENNE DES
PUBLICATIONS ROUMAINES

ROMANII SI PROCESUL D-LUI PORDEA

De cîtva timp în presă și la televiziune, românii sunt pomeniți numai în cazuri insolite, care nu cinstesc și nu fac plăcere. Dintre popoarele Europei Centrale și Orientale, românii au început să aibă tristul privilegiu de a fi în fruntea paradei publicitare la rubrica :spionaj, diversiune și terorism, răpiri sau tentative de asasinat: rocambolești, aruncări de muribunzi pe fereastră și mărturii de spioni cu tardive procese de conștiință. Dacă la toate astea s-ar mai adăuga și câteva furturi sau traficuri ilegale făcute de infractori de drept comun trimiși de Ceaușescu în lumea liberă, ca refugiați politici, s-ar putea spune că imaginea poporului nostru în opinia publică internațională ar fi din cele mai sumbre. Intr-un context atît de negativ procesul în difamare intentat de domnul G.Pordea ziarului "Le Matin", are un caracter aparte pentru că este înainte de toate un proces francez prin cauzalitatea și finalitatea lui. El are însă o importanță indiscutabilă și pentru români, prin eventualitatea evocată de presă și care rămîne de dovedit, a legăturii Bucureștiului cu această afacere. Dar neglijînd acest lucru ca și considerentele de politică franceză implicate în viitorul hotărîre a Tribunalului, primordială pentru compatrioții D-lui Pordea, rămîne descifrarea exactă a profilului său personal. Ori din acest punct de vedere, desfășurarea procesului a pus în evidență câteva chestiuni care au rămas în suspensie. În timpul dezbaterilor s-au făcut unele afirmații precise la care francezii au putut fi insensibili, dar românii, nu. Enumerate cu claritate în fața Tribunalului, ele au rămas ca niște întrebări fără răspuns. Este cazul dîneului de la Ambasada R.S.R. din Paris care ar fi participat G.Pordea în anul 1982. Afirmația n-a fost dezmințită. Ori un adevărat refugiat politic nu are asemenea relații cu reprezentanțele diplomatice ale R.S.R. Tot atît de curioasă a rămas și chestiunea naturalizării din 1983, survenită după 36 de ani de refugiu politic în Franța. Românii se întrebă dacă această tardivă modificare a statutului său personal, s-a produs abea acum pentru că așa a vrut solicitantul, sau pentru că cereri anterioare îi fuseseră respinse? Greu explicabilă pare de asemenea și semnătura D-lui Pordea în publicațiile românești suspecte sau întreținute de București și ale căror titluri au fost enumerate în fața instanței. Este prin urmare normal ca absentul clarificării unor atît de importante surse de întrebare să provoace nedumeriri, și în să posibil ca aceasta legitimă curiozitate românească să rămînă nesatisfăcută dacă dl Pordea nu vrea s-o lamurească. Și nimic nu-l poate obliga s-o facă. Ar fi însă păcat să procedeze astfel, deoarece n-ar face decît să confirme izolarea sa completă de exilul românesc și să alimenteze suspiciuni care ar putea fi evitate.

38-ème ANNEE N° 808 16 FEVRIER 1985

40 DE ANI DE LA YALTA

de Radu CAMPEANU

IN.MEX. ARHIVA FOND. BIR. 16.208/80

ROUMANIA

Aceasta hartă publicată de ziarul "LE MONDE" arată pozițiile armatei roșii în momentul Conferinței de la Yalta. Se poate observa că cea mai mare parte a teritoriilor care vor trece sub dominația sovietică erau deja ocupate.

Pentru că pe lângă mulți occidentali mai sunt și mulți români care mai cred în mitul împărțirii Europei la Yalta, redăm mai jos opiniile domnilor Patrik Wajzman și André Fontaine asupra acestui subiect. Cunoscători reputați ai problemelor internaționale, s-au ocupat recent de Conferința celor trei aliați principali, ținută în Crimeea, între 4 și 12 Februarie 1945. Primul este editorialist al ziarului "Le Figaro" și profesor la Institutul de Științe Politice Internaționale din Paris, iar al doilea este director al ziarului "Le Monde" și editorialist specializat în probleme de politică externă. Textele pe care le redăm mai jos au fost extrase din articolele publicate în ziarul "Le Figaro" din 8 Februarie și ziarul "Le Monde" din 5 Februarie. Iată ce scrie A Fontaine: "Cu toate că de o sută, de o mie de ori, contrariul a fost dovedit, fiecare, simplu cetățean sau șef de Stat persistă să creadă și nu numai în Franța, că trei domni în vîrstă reuniți pe malul Mării Negre, și-au împărțit într-o dimineață lumea...". Si mai departe adaugă: "Ceea ce este drept să fie reproșat lui Roosevelt la Yalta nu este faptul că ar fi împărțit Europa cu Stalin, dar mai degrabă că a putut lăsa, cu inima ușoară, ansamblul unui continent practic fără apărare, în fața unei armate roșii în culmea puterii". De altfel aceeași încredere în angajamentele lui Stalin, o împărțase în acel moment și Churchill, care declara în Camera Comunelor la 27 Februarie 1945, următoarele: "Vin din Crimeea cu impresia că mareșalul Stalin și conducătorii sovietici doresc să trăiască într-o (Urmarea în Pagina 3)

VINZAREA ESTE CONDITIONATA IN R.S.R.

Practica acestei vânzări a luat un avânt îngrijorător. Noi "găselniți" au fost imaginate, pentru a plasa mărfurile care nu se vînd. **MARFURI PREAMBALATE:** în pachetul unde găsiți obiectul care vă interesează, mai sunt alte 2-3, pe care sunteți obligați să le luați. La parfumeria de pe Bd.Gh.Gheorgiu Dej se vindeau în decembrie 1984 în pachete: loțiuni de bărbierit și un pieptene de damă.

MICI EXCROCHERII

La magazinul "Cocor" într-un pachet puteai găsi: 1 pantalonas tricotat de copil și 2 suluri de melană. La același magazin, într-un pachet costînd 400 lei s-au găsit: o pereche de pantaloni talia 56, o cămașă talia 39, un portvizit și un breloc. **IN LITBRARII** se vinde în mod normal în pachete deja făcute, o carte care se vinde și una care zace prin rafturi de ani de zile. **IN APROZAR** poți cumpăra 1 kg. de ceapă, doar dacă ești dispus să plătești și 1 kg. de morcovi stricați. La alimentara din strada Brezcianu nr.60, la magazinul "Premial" din Bd.Muncii, la magazinul cu autoservire de pe strada Mendeleev și la magazinul "Delicatese" de pe strada Brezoianu, mărfuri de primă necesitate se vînd doar dacă se cumpără alături altele greu vandabile, de cele mai multe ori cu termenul de garanție expirat de mai bine de 1 an. La magazinul "Victoria" din Rîmnicu-Sărat, pentru a cumpăra o galeată emailată, trebuie să iei și un pachet cu praf pentru pișcoturi, al cărui termen de garanție a expirat acum 3 ani.

CE SPUNE LEGEA ?

toate acestea, în pofida legii cu privire la activitatea comerciala reglementată prin articolul 71, litera C, care prevede o amendă de la 250 - 1500 de lei pentru "condiționarea vânzării unor mărfuri de cumpărarea altor mărfuri".

CREDINCIOSI CARE SUFERA IN R.S.R. :

GAVRILA STEFAN

Preotul Gavrilă Ștefan, domiciliat în Gugești sat Oreavu, Jud. Vrancea suferă din 1978 grele persecuții. El a fost scos din preoție, acuzat de a se fi opus regimului comunist din R.S.R. El are 7 copii.

IONEL VINCHICI

Muritor de foame, Ionel Vinchici preot la Lugoj, str.Caransebeșului nr.3, semnatar al scrisorii "Mărturie de credință", trimisă în 1981 patriarhului Justinian, prin care un grup de preoți ortodoxi cereau - eliberarea preotului Calciu, legalizarea "Oastei Domnului" în cadrul bisericii ortodoxe și legalizarea Bisericii Unite desființată în 1948.. Astăzi este fără slujbă, dat afară din preoție, nu-și poate hrăni familia și pe cei 2 copii.

RUSU FELICIA

Tînără de credință pentacostală, locuind în Lugoj, str.Carpati nr.15 - a fost exmatriculată din facultate, închisă la închisoarea "Popa Șapcă" din Timișoara, pentru că a vrut să treacă frontiera; a cerut să părăsească RSR.

STANESCU PETE

Penticostal, tatăl a 2 copii, domiciliat în Lugoj, str.Olari nr.27, Bl.27, ap.12, Miero I cod 1800 a fost amenințat cu moartea și retrogradat din funcția de maestru, a cerut emigrarea.

Redactia B.I.R.E nu împartasește totdeauna ideile și opiniile semnatarilor articolelor aparute. De afirmările facute răsund autorii lor

PĂRINTII PREOTULUI EMIL AMBRUS-CERNAT

La 6 iulie 1984 preotul ortodox Emil Ambrus Cernat s-a stabilit în USA, nevoit să părăsească România pentru că a semnat, alături de alți preoți, scrisoarea de protest, adresată Patriarhului JUSTIN MOISESCU, în aprilie 1981, denumită "Mărturisire de credință". După trimiterea acestei scrisori preotul ortodox a fost anchetat, maltratat și torturat în tot felul timp de trei ani și jumătate pînă ce a părăsit România. La aceste torturi fizice și psihice s-au adăugat diferitele pedepse pe linie administrativă, aplicate de Mitropolitul Banatului Nicolae Corneanu și de Protopopul Ioan Tigris din Lugoj, ca: oprirea salariului pe o perioadă de șapte luni, amenzi bănești din motive inventate, etc. După plecarea din țară, părinții lui domiciliati în Lugoj, str.Traian Vuia nr.18, județul Timiș, sunt supusi în permanență presiunilor și amenințărilor securiștilor din Lugoj și din Timișoara. Astfel securistul Teodor Vid merge săptămînal la părinții săi și-i amenință...că nu vor primi porția de alimente la cartelă, că o să-i ia la securitate să-i bată și alte asemenea josnicii care caracterizează securitatea "celui mai democratic regim din lume". Mama sa a fost acostată de securiști pe stradă și amenințată.

PĂSTORUL CHARLES WADE

al primei biserici baptiste din Arlington - Texas, a intervenit pe lângă Congresul american și pe lângă autoritățile reseriste, pentru ca biserica baptistă din Oradea să nu fie demolată.

SITUAȚIA DIFICILĂ A INVALIDILOR DE RAZBOI

Invalizilor de război de gradul II, adică ostașilor care și-au făcut datoria pe front și au pierdut cite un picior, o mînă sau un ochi, Ceaușescu le-a dat gradul III, adică o pensie lunară de 500 lei pentru cei ce locuiesc la țară și 600 de lei pentru cei ce locuiesc la orașe. C acești bani neutili trăi sunt obligați să muncească la fel ca toți ceilalți cetățeni sănătoși. Inșă pentru munca prestată în decurs de 30 de ani, primesc o pensie care înlocuiește pensia de invalid de război, care este suprimată. Celelalte două categorii de invalizi, adică gradul II și I primesc ambele pensii, de serviciu și de invalid."Vrem să știe și Conducerea partidului comunist în frunte cu marele "cîrmaci" că pentru munca pe care am depus-o, ni se dă o pensie, iar pentru că am luptat, jertfindu-ne pentru țară, rămînd invalizi nu ni se dă alta pensie la care avem dreptul și nimeni nu are dreptul să ne-o sisteze, nici chiar "marele cîrmaci" dacă vrea ca cetățenii țării să mai lupte să-și apere patria!" - scriu un grup de invalizi de război într-o scrisoare adresată forurilor naționale și internaționale

SECRETUL LUI POLICHINELLE

Este un lucru cunoscut de toata lumea:Chelnerii, recepționiștii hotelurilor și șoferii de taxiuri, nu pot fi angajați decît cu condiția de a lucra "cu norma" pentru Securitate.

ANUL INTERNATIONAL AL TINERETULUI

Nicu Ceaușescu a remarcat recent într-un articol semnat în "Scînteia" cu toate titlurile "sale", că O.N.U. a fixat Anul Internațional al Tineretului, exact cînd tineretul român împlinește 40 de ani. Așchia nu sare departe de pom.

(urmărire din pag. 1) de Radu CAMPEANU
prietenie și o egalitate onorabilă cu democrațiile occidentale. Cred de asemenea că ei n-au decît 15 zile ca să-și înțeleagă greșeala deoarece la 13 Martie îi scrie lui Roosevelt: "Ne găsim în fața unui imens eșec, a unei prăbușiri complete a ceea ce fusese convenit la Yalta". Și mai departe A. Fontaine arată: "Chiar la 27 Februarie adică în ziua în care Churchill afirmă cu o neobișnuită candoare, credința sa în sinceritatea lui Stalin, acesta expedie la București pe locotenentul său Vychinski cu misiunea de a obliga pe Regele Mihai să numească un guvern a cărui listă i-o aducea, pentru orice eventualitate.

P. Vajsman este și mai categoric cînd afirmă: "N-a existat niciodată împărțire (a Europei n.r.) la Yalta. În fapt nu acordurile de la Yalta au făcut ca o parte din Europa să cadă în desaga Kremlinului, ci dimpotrivă, violarea deliberată a acordurilor, de către Stalin este responsabilă situației funeste pe care o cunoaștem de 4 decenii.". Și adaugă mai departe: "este drept de a reproșa lui Roosevelt și lui Churchill optimismul de care au dat dovadă în timpul negocierilor cu țarul comunist al tuturor Rusilor".

Pentru noi, cei veniți din Est, pare surprinzător că cei doi șefi democrați din timpul războiului au putut avea slăbiciunea condamnată, nu "optimismul" de care vorbește P. Vajsman, de a crede în semnătura lui Stalin. Ei ar fi fost datori să cunoască părerea lui în această materie, păreri pe care Stalin le-a spus lui Tito în Aprilie 1945, deci numai 2 luni după Yalta: "Acest război nu seamănă cu cele din trecut - oricine ocupă un teritoriu impune propriul său sistem social. Toată lumea impune sistemul său oricît de departe poate să înainteze. Nu se poate să fie altfel."

Referitor la declarațiile făcute în ultimii 2-3 ani de către diverse personalități occidentale în care se spunea că ar trebui "ieșit din Yalta", P. Vajsman răspunde: "nu din Yalta trebuie ieșit, ci din miturile Yaltei. A ieși din Yalta n-are nici-un sens. Ceea ce ar trebui, ar fi mai degrabă să se revină la ea, adică să se revină la veritabilele acorduri de la Yalta și mai ales la acea faimoasă - "Declarație asupra Europei liberate" pe care Stalin s-a prefăcut că o acceptă acum 40 de ani".

Reamintim cititorilor noștri că în această Declarație fusese hotărît ca în țările foste aliate ale Germaniei sau ocupate de ea, să fie formate guverne reprezentative pluraliste și democratice, care să organizeze alegeri libere. Este pentru prima dată că o personalitate de competență și notorietate lui P. Vajsman, evidențiază acest adevăr ascuns cu grijă de Uniunea Sovietică și nesocotit de Occident. Pentru cei veniți din țară care au avut curiozitatea să citească documentele semnate la Yalta și care au cunoscut felul în care a fost instalat la putere guvernul cripto-comunist al lui Petru Groza la 6 Martie 1945, asemenea afirmații nu surprind. De altfel șefii politici români din vremea aceea cunoșteau foarte bine documentele de la Yalta și de aceea au cerut fără încetare, aplicarea lor, cerere la care, la un moment dat, Vichinski a răspuns cu cinismul obraznic al ocupantului: "Yalta sunt eu". După 40 de ani începe să se facă lumină, în negura acestei sinistre conferințe la care un muribund neinformaț, dar șef al celei mai mari puteri din lume,

împreună cu un bătrîn obnubilat de interesele ruginite ale unui imperiu în descompunere, au crezut cu o condamnată candoare în angajamentele luate de un tiran marxist, viclean și sîngeros, care își cunoștea foarte bine interesele și obiectivele de atins. Pentru multe persoane revelarea adevărului asupra Yaltei ar putea să pară inutilă sau fără importanță. După 40 de ani de stăpînire sovietică asupra Europei Centrale și Orientale la ce bun să se constate acum ilegalitatea acestei dominații. Este de la sine înțeles că noi n-am avut nevoie să așteptăm 4 decenii că să contestăm dreptul Uniunii Sovietice de a impune un regim comunist în țară pentru a-și asigura propriile sale interese imperialiste. Socotim însă necesară recunoașterea de astăzi, chiar tardivă, a înșelătoriei rusești de la Yalta, nu pentru că ea ar implica în mod automat eliberarea sateliților, dar pentru că ar putea genera o politică occidentală mai fermă și mai lucidă față de Moscova, pentru care împărțirea Europei se fundează nu numai pe forță dar și pe o convenție stabilită între aliați la sfîrșitul războiului.

În ce privește prelungirea împărțirii continentului nostru și perpetuarea acestei situații anormale, A. Fontaine scrie următoarele: "Această situație va dura ea la nesfîrșit? Vor rămîne totdeauna față în față, soldații din Vest și soldații ai Pactului de la Varșovia, înșirați de-a lungul unei veșnice cortine de fier și a unui zid al Berlinului? Este greu de crezut, de n-ar fi numai faptul că istoria este prin definiție, schimbare. Cum a spus Lenin, orice împărțire rezultă dintr-un raport de forțe, iar modificarea acestui raport, mai devreme sau mai tîrziu va duce la punerea în cauză a împărțirii. Cum se va produce ea? În vacarmul apocalipsului nuclear? Prin slăbirea progresivă a puterilor imperiale, ori a uneia sau a alteia? Prin alunecarea Germaniei spre neutralism? ... Dar dacă există o evidență mereu verificată este aceea că sinistra cortina de fier care taie Europa în două n-a fost niciodată atît de permeabilă ideilor, cuvintelor și acum imaginilor, încît dacă blindatele n-ar fi păzit-o, ea ar fi fost pulverizată în cîteva zile".

În aceiași ordine de idei P. Vajsman încheie astfel: "Nu pretind ca Occidentul ar trebui să declare război stăpînitorilor Kremlinului ori de cîte ori aceștia înăbușe libertatea în vreun colț al vastului lor imperiu, căci războiul ar fi permanent. Dar cred ca Occidentul ar trebui cel puțin să aibă curajul să-și asume propriilor slăbiciuni și să înceteze a se referi la Yalta ori de cîte ori conștiința răului făcut îi apasă".

EXPLOZIE LA O UZINA DE ARMAMENT DIN U.R.S.S.

Ziarul "Le Monde" și agenția France Presse au făcut cunoscut faptul că o explozie produsă în Uniunea Sovietică într-o uzină subterană de armament, a provocat pierderea a sute de vieți omenești. Activitatea uzinei instalată într-o fostă mină de carbuni din Siberia, în apropierea orașului Leninsk - Kuznetski, era bineînțeles secretă. Accidentul s-a produs în luna decembrie și n-a fost semnalat nici în presa din URSS și nici în cea din țările socialiste.

RATIA DE ULEI A PENSIONARILOR

se va micșora, ca nu cumva abuzînd de această grăsimă, pensionarii să se îmbolnăvească. Pentru restul populației scăderea ratei de ulei va fi compensată de creșterea

de René THEO

(Vezi începutul în N°805)

În RFG activitatea politică cea mai tenace o duce generalul Ion Gheorghe, astăzi decedat. Dsa imprimă în limba română "Rezistența" care își încetează apariția în Iunie 1949, și în Iulie al aceluiaș an editează "Patria", și în limba germană "Brucke zum Westen" (Punte spre Occident), care a apărut din 1952 până în Octombrie 1954. "Patria" a continuat să apară până în Noembrie 1955. Toate aceste publicații, generalul Ion Gheorghe le-a susținut din propriul său buzunar. E adevărat că aceste ziare publicau numai articole politice privind situația dramatică din țară și despre politica anticomunistă a exilului. În Mai 1951 a luat ființă la München, "Asociația Românilor Liberi din Germania", președinte fiind ales generalul Ion Gheorghe, care a fost un timp și președintele UARG (Uniunea Asoc. Românești din Germania Apuseană). Generalul Gheorghe a adus mari servicii cauzei românești căutând a lămurii pe occidentali despre nefastele regimuri instalate în țările satelite Moscovei. O afacere care a otrăvit exilul românesc, până în zilele noastre a fost ceace toată lumea românească din diaspora o numea "Fondul Național Român". Despre ce este vorba în realitate? Ică Antonescu, când și-a dat seama că Germania nazistă a pierdut războiul, a depus în Elveția, din fondurile Băncii Naționale Române, în Mai 1944, suma de 20 milioane franci elvețieni, pe numele Legăției Regale Române din Berna. Această sumă a explicat Ică Antonescu, la procesul ce a avut loc în fața așa zisului "Tribunal al poporului" la București în Mai 1946, urma să fie folosită în eventualitatea înfrângerii armatelor române pentru continuarea propagandei României la Conferința Păcii. După 23 August când ministrul de Externe în guvernul Sănătescu, era Const. Vișoianu, acesta ordonă lui Atanasiu, însărcinatul de afaceri la legăția Română din Berna, să transfere suma de mai sus în contul lui Alex Crețeanu, pe atunci ambasador la Ankara, în Turcia. După izgonirea de către Kremlin a Regelui Mihai din țară, sub forma de "abdicare", atât PCR-ul cât și alte persoane fizice ce se aflau în afara frontierelor României, au intentat procese peste procese, fiecare considerându-și dreptul de a manipula aceste 20 de milioane de franci elvețieni. Justiția elvețiană a respins toate aceste cereri și "fondul" a rămas a fi gestionat de către Alex Crețeanu. Nimeni pe atunci în exil, nu poseda o avere colosală ca soții Crețeanu. Chiar și adversarii lui, recunoșteau onestitatea și zgârcenia sa, în manipularea banilor. Din această sumă Crețeanu a întreținut apariția organului Comitetului Național Român "La Nation Roumaine". A finanțat publicarea unor lucrări în limba engleză în care se arăta tragedia ce o trăia poporul român sub knutul comunist. Când organizația Free Europe a asumat toate cheltuielile diverselor comitete naționale, care au luat ființă în lumea liberă, a continuat a finanța anumite organizații și manifestări patriotice românești. La începutul anilor 50, cearta era mare între români privind acest fond național, care dacă nu ar fi existat - spunea pe vremuri un mucalit de român, comuniștii ar fi trebuit să-l fabrice pentru a învrăjbi pe români între ei... Alex Crețeanu a decedat la 24 Iulie 1979 în Florida. Conturile și restul "fondului" au fost depuse de el la un notar din Miami, care la eliberarea României de sub jugul comunist, și formarea unui guvern democrat român, le-ar preda. Aceasta este istoria Fondului Național Român, fond care se datorește lui Ică Antonescu. - Academia Franceza în Iulie 1950

indemnări

remite Prințului Ion Bibescu, pentru lucrarea sa "Scrisorile lui Proust către Bibescu" unul din premiile sale. La Buenos Aires în Argentina în Ianuarie 1951, comandantul Gărzii de Fier, Preotul Stefan Palaghiță, editează un volum de circa 350 pagini intitulat "Garda de Fier spre reînvierea României" în care aduce grave acuzații lui Horia Sima și altor legionari care au fost în Germania în diverse lagăre de internare. Stefan Palaghiță, bolnav de cancer, a decedat în Decembrie 1951. În 1951 autoritățile franceze interzic apariția în Franta, la Paris, a publicației comuniste "Gazeta Română". Deosemeni este interzisă în Franța difuzarea revistei "La Roumanie Nouvelle" editată la București. În Iunie 1951, legăția comunistă din Paris, editează publicația "August 44", căreia autoritățile franceze îi interzic apariția. În 1954 guvernul american interzice publicarea și difuzarea pe teritoriul Statelor Unite a buletinului "Rumanian News" editat de legăția comunistă din Washington. La Paris în Mai 1951 ia ființă "Academia Internațională de Științe și Litere" al cărui președinte este ales profesorul Ctin. Marinescu. La Freiburg în Germania luase ființă în 1947 "Biblioteca Română" creată și condusă de Virgil Mihăilescu. În luna Iulie 1951, deputatul american Charles G. Kersten, cere Președintelui Truman, ca guvernul american să rupă relațiile diplomatice cu România. În luna August 1951 este răpită în Berlinul Occidental, dna. Magos-Olariu, care era refugiată în Franța și domiciliată la Paris. Dsa s-a dus în Berlinul Occidental, pentru a recupera anumite bunuri pe care soțul ei le transmisese din țară printr'o cunoștință. Răpirea ei produce senzație în lumea refugiului românesc, prima de acest fel, făcut contra unui refugiat român. E adevărat că au mai urmat între timp alte trei cazuri, despre care vom vorbi la timp. Dna. Maros Olariu zace câțiva ani în mușcăriile comuniste. Așa în 1971 după nenumărate intervenții nărăsește România revenind la Paris de unde plecase în vara anului 1951. (Urmarea în N°809)

O REVISTA DE LITERATURA ULTRA-MODERNA
DIN EXIL

"Revista Scriitorilor Români" editată de ramura germană a "Societății Academice Române", a scos No 21 la sfârșitul anului 1984. De la primul număr apărut în 1962 și până la cel purtând numărul 21, revista s-a bucurat de o aleasă și selectivă colaborare, de excelente texte și poeme precum și de o înfățișare grafică modernă. La apariția revistei, a fost delegat să se ocupe de partea redacțională Mircea Popescu, care era și secretarul general a SAR. A fost cooptat ca redactor Constantin Sporea căruia la dispariția brutală a lui Mircea Popescu, îi revine sarcina și răspunderea de a continua să editeze "Revista Scriitorilor Români". Cu devotament, energie, sacrificii și abnegație, Ctin Sporea continuă în RFG la München să ne prezinte anual perla Soc. Academice Române, ajutat de o echipă redacțională compusă din Ioana Anghelescu, Ion Cicală și Ctin. Nagacevski. Din acest ultim număr 21, reținem proza și versurile lui Ștefan Baciu, versurile lui Sergiu Grosu, continuarea amintirilor privind pe Mircea Vulcănescu de Titus Barbulescu: "Memoriile unui fost Sagetător" de Vintilă Horia; documentul inedit despre Ion Creangă din 1864 de Horst Fassel; viața literară a românilor din Voivodina de Ion Cicală. Și restul colaborărilor sunt de o înaltă ținută literară, dar lipsa de spațiu, ne obligă a nu-i putea cita. R.T.

LECUITORII" DE CANCER IN R.S.R.

Au apărut ca ciupercile. Atâtea nenorociri care s-au abătut pe capul românilor, fac să fie resimțită înzecit frica secolului, frica de cancer. Și aceasta pentru doua motive: 1/ puțini sunt românii care știu că se poate lupta cu această cumplită boală, că ea nu este fără leac și că specialiștii pot chiar vindeca (prin chirurgie, iradieri, chimioterapie, imunoterapie sau transplant de măduvă osoasă) anumite forme de cancer; 2/ pentru că în România doctorii n-au nici pe departe mijloacele de a vindeca, pe care le are din plin Occidentul: citostatice, aparate de iradiat, scanere, aparate pentru analize, etc. Românul n-are încredere în mijloacele medicinei românești și pe bună dreptate. Are însă încredere în doctorii români. Iată-i ne acești "vraci" care fiecare se vrea o "personalitate științifică". 1. Dr. **MIHAI LEONTOPOP** orelist, (str. Precupeții Vechi nr.14, București) - a descoperit în urma cu vreo 15 ani leacul cancerului. N-a vindecat însă niciodată de cancer un bolnav care a urmat numai tratamentul lui. De o înconștientă rară, încearcă să convingă pe bolnavii care îl vedeau, să nu care cumva să urmeze alt tratament în afara de al lui. În urmă cu 10 ani, când am ajuns la el (înainte ca să încep lupta cu cancerul, ajutată de Dumneru și de Dr. Alex. Trestioreanu),

în după amiaza când mi-am cunoscut diagnosticul, Dr. Leontopol a încercat prin toate mijloacele să mă convingă, să nu mai văd un alt doctor, să nu care cumva să fac alt tratament. Aveam 35 de ani, m-am uitat la el și cu rămășița de luciditate care-mi rămânea la câteva ore după ce-am aflat că eram mai mult pe drumul de neîntoarcere, i-am cerut asigurări. Dintre toți "vindecații" lui, nu era decît o femeie, care întrădeavăr trăia și nu mai avea cancer. Doctorul ei mi-a certificat că bolnava a urmat tratamentul dr. Leontopol, dar că a fost tratată și la Viena și la Paris în același timp. Cîți dintre cei bolnavi de cancer în România își pot permite luxul unui tratament în străinătate?

Am vorbit de Leontopol doctorului Trestioreanu. Adevărat savant, trăind numai pentru vindecarea bolnavului, cu o conștiință profesională, un real discipol al lui Hipocrate doctor în adevăratul sens al cuvîntului, Dr. Trestioreanu s-a uitat trist la mine și mi-a spus: "Poți urma orice tratament, poți lua orice crezi că-ti face bine, cu o singură condiție: să urmezi tratamentul meu". O să trăiesc dacă-l urmez?" N-am să uit niciodată ezitarea lui din privire. Și desigur că omul din el mi-a răspuns cu mina pe inimă și nu doctorul care nu credea că voi trăi. Răspunsul a sunat mai mult a dorință: "Da".

Am luptat amîndoi și am cîștigat. Deci am urmat 3 luni tratamentul Leontopol, paralel cu iradierile. De 2 ori pe lună mă prezentam în "Precupeții Vechi", înarmată cu 200 de lei, sumă enormă pentru pensia mea de 600 lei - ca să-mi plătesc tratamentul pe 2 săptămîni. Praful "leontopolian" avea în apă o culoare maronie și producea o senzație de greutate. Pentru mine, a fost la epoca aceea un ajutor, avînd poate în cel mai bun caz un efect "placebo". Cred că esențialul a fost că am simțit că pot lupta singură împotriva cancerului și că organismul meu trebuia să lupte cît putea. Ani întregi, creierul meu a trebuit să dea comenzi tutunerilor glandelor

să fabrice "substanța" care să ocrească de-gringolada celulelor mele. Cu gîndul acesta mă culcam și mă sculam. Așa de mult am luptat, că atitudinea mea agresivă față de răul din mine, transpărea prin agresivitate și față de exterior. M-am domolit numai după 10 ani. La coadă, în anticamera d-lui Leontopol (pe atunci nu-și servea praful printr-un țear cu gratii) - am făcut mica mea ancheta.

Am cunoscut acolo, mulți bolnavi care s-au prăpădit, printre ei actori și cîntăreți cu renume. Desigur că dl. Leontopol a făcut avere. Dar într-o zi va plăti pentru toate speranțele vane pe care le-a dat bolnavilor care se agățau de el ca de ultima lor speranță. Recent 50 de argentinieni au murit în urma tratamentului "Leontopol".

Alt "vraci": dr. veterinar din Arad **IULIAN VOINEA**. Revista "Flacăra" i-a făcut cunoscută publicitate;

C-TIN VACARU, tot doctor veterinar din Arad, vindea produsul "Voinea" traficant, punînd în el: apă distilată și sulfat de cupru. Condamnat la 1 an și jumătate de închisoare. **VASILE ISPRAVNIC** - și el tot medic veterinar, coleg cu I. Voinea, vindea tot medicamentul "Voinea", a fost internat la azilul de nebuni.

C-TIN DUMITRESCU, tot din Arad, mecanic de locomotivă, vindea tot medicamentul sus numit făcut din...unsore de locomotivă ("Flacăra" nr.28 din 1984). **DINU-ION** - a inventat și el un produs propriu.

FLOREA DINU din Cîmpina, stomatolog, vindeca nu numai cancerul, dar și impotența cu un aparat - invenție proprie. Iata numai șapte nume. Poate, cine știe, într-o zi un român ar putea găsi leacul acestei boli care face ravagii numai la gîndul că se poate cuibării în tine. Deunăzi, o colegă mi-a spus terorizată: am văzut un astrolog care mi-a spus că voi avea un cancer. Spune-mi cum ai putut lupta tu? Mi-a trebuit toată forța din mine ca să-i explic că boala asta nu vine de azi pe mîine, că îi trebuie cam 5 ani să se declanșeze și că l-aș pe-depsi cu asprime pe astrologul ei, care chinuiește un om sănătos. Dar ce te faci cu cei care cîștigă enorm de pe urma unor oameni care cunosc o suferință de nedescris?

Dina CAMPEANU

COSTUL UNUI BILET DE CINEMA

Un bilet de cinema costă 6, 9 sau 12 lei pentru filme vechi (că noi, nu se mai importă sau pentru filme românești insuportabile datorită "gargarei" patriotice.

PRETUL UNEI CONVORBIRI TELEFONICE

O convorbire la un telefon public costă un leu. Tot atît plătești pentru o convorbire de la telefonul de acasă.

LUMINARI VINDUTE LA NEGRU

Gh. Trinca șeful secției de luminări al unei cooperative din județul Giurgiu a fabricat clandestin luminări, le-a vîndut și a cîștigat 600.000 de lei.

CONFERINTELE LUI AUREL SALA LA PARIS

În sala de festivități a misiunii Uniaste din Paris (38 rue Ribera-metro Jasmin) fotograful Aurel Sala, despre care am avut ocazie să scriem în trecut, va prezenta patru conferințe audio-vizuale: la 9 Martie ora 17 "Insulele Grecești" (Creta și Cycladele), la 10 Martie ora 15,30 "Ierusalim"; la 16 Martie ora 17 "Insulele Seychelles"; la 17 Martie ora 19,30 Sicilia, țara

DECORATII PENTRU "PRIETENI"

Prin Decret Prezidențial no 284 din 26 Decembrie 1984, Ceaușescu a conferit ordinul "Steaua Republicii Socialiste România" clasa I cu șarfă, lui Henryk Jablonski, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone. În felul acesta stalinistul de la București își manifestă mulțumirea față de oamenii de la Varșovia care fac, împotriva voinței poporului polonez, ceea ce Occidentul numește cu o formulă plină de confuzie - normalizarea.

NOI NUMIRI IN NOMENKLATURA R.S.R.

La 21 Decembrie, Ceaușescu a numit pe Dumitru Bejan în funcția de Ministru Secretar de Stat la Ministerul Aproximării Tehnico-Materiale și Controlul Gospodăririi Fondurilor Fixe, iar Vasile Ionel, până atunci adjunct la Transporturi și Telecomunicații, devine adjunctul lui Dumitru Bejan.

CONTINUA SARABANDA POETILOR-SERVITORI

În mijlocul unei sarabande de lingusiri și osenale neruşinate, a fost sărbătorită aniversarea lui Ceaușescu la 26 Ianuarie. Telegrama, discursuri, articole și poezii, au prea-mărit dictatorul întunecat și primitiv care coboară România pe treapta cea mai de jos a istoriei sale politice, morale și intelectuale. Menorocirile de astăzi ca și urmările de mîine ale guvernării sale, îl vor condamna definitiv în fața istoriei. Și dacă în viitor bogăția naturală a țării îi va reda bunăstarea pierdută, dacă eliberarea va înlătura tirania și va da oamenilor drepturile de care au fost lipsiți, mîine, după dispariția lui Ceaușescu, va rămîne plaga servilismului, a lașității și a minciunii. Vindecarea ei va cere un mare și tenace efort. Cu siguranță că generațiile viitoare vor găsi în suferința celor de acum îndemnul și puterea de a duce la bun sfîrșit această reînnoire, iar în abjecțiunea manifestărilor oficiale sau oficioase de astăzi vor vedea exemplele negative de care să se îndepărteze cu scîrbă. Printre acestea din urmă am ales o poezie pe care o redăm mai jos, ca pe o excrescență caracteristică substratului putred de oameni la care face apel fără încetare Ceaușescu. Este vorba de unele versuri pe care le publicăm în forma în care au apărut pe pagina 1-a a ziarului "România Liberă", cu ocazia aniversării omului de la Scornicești.

ÎNALTĂ CINSTIRE

Inaltă cinstire

*Cutezătorului Dimineții de culori
în toate prîdoarele Țării,*

Inaltă cinstire,

*Ctitorului acestei Republici
de gînd și vizare ;*

Inaltă cinstire,

*Stejarului-Veghe
peste somnul copiilor*

Maiicii României ;

Inaltă cinstire,

Eroului păcii

de pe planeta Pămînt ;

Inaltă cinstire,

Speranței de mai bine,

Lumină-Torță,

în destine...

George Corobea

SLUJBELE RELIGIOASE LA BISERICA "MAICA DOMNULUI" DIN FRANKFURT - R.F.G.

Au loc la următoarele date : 24 Martie 1985 la ora 11,30; la 11 Aprilie - ora 17; la 13 Aprilie - ora 22; la 5 Mai - ora 11,30; la 23 Iunie - ora 11,30; la 25 August - ora 11,30; la 22 Septembrie - ora 11,30; la 20 Octombrie - ora 11,30; la 17 Noiembrie - ora 11,30; la 15 Decembrie - ora 11,30; la 25 Decembrie - ora 11,30.

AGRAVAREA CRIZEI DE ENERGIE ELECTRICA

Această criză se repetă an de an începînd din 1979, agravîndu-se mereu. BIRE a scris în nenumărate rînduri despre frigul și întunericul din România. De ce oare "ajutorul frățesc" al țărilor pactului de la Varșovia nu s-a manifestat pînă acum? RSR-ul este inter-conectat la rețeaua de înaltă tensiune a țărilor din CAER. Țapul ispășitor este găsit în fiecare an: hidrocentralele nu pot funcționa la capacitatea lor normală, fiindcă debitele scăzute ale Dunării și a celorlalte râuri, le împiedică.

TRIBUTUL PLATIT DE "NEPRODUCTIVI"

Totii cei care lucrează în : serviciile administrative sau în Institutule de proiectare și tehnologie au fost utilizați în ultimul timp la curățitul zăpezii, la culesul cerealelor, legumelor și fructelor rămase pe câmp sau și mai rău, au trebuit să participe "activ" la curățenia generală, în vederea vreunei vizite a unui "membru" PCR important.

GRAV ACCIDENT LA CENTRUL DE TRIAJ C.F.R.

COTROCENI

La 9 ianuarie muncitorii și funcționarii depozitului de la Centrul de Triaj CFR Cotroceni, au fost scoși la "muncă voluntară obligatorie": dezapezirea liniilor de cale ferată și a depozitelor. Acoperișul unui depozit s-a prăbușit peste ei. Au fost 5 morți și numeroși răniți. "A fost mai îngrozitor decît la un incendiu" - declara un martor ocular în revista "Flacăra" nr.3 din anul acesta. Dar dl. Păunescu, directorul revistei, s-a mulțumit doar să specifice vag că accidentul s-a produs undeva în Capitală. Despre morți și răniți nici n-a pomenit.

RECENSA MINTUL ANIMALELOR-

PACOSTEA OAMENILOR

În fiecare an la începutul lunii februarie, are loc recensămîntul animalelor domestice. Sunt recenzate "bovinele, porcinele, ovinele, caprinele, cabalinele, animalele pentru blănă din crescătorii, păsările și albinele" din gospodăriile de stat, cooperatiste și din curtea oamenilor. Dacă sunt găsite animale nedecarate, acestea se "preiau la fondul de stat fără plată", mai pe înțelesul tuturor Statul le fură de la bieții oameni.

ALTE DESTITUIRI IN R.S.R.

Prin Decretele Prezidentiale no.253, 254 și 257 din 23 și 26 Noiembrie 1984, Ceaușescu "destitue din funcția de ministru a industrializării lemnului și materialelor de construcții" pe Ion Florea și numeste în locul lui pe Ch. Constantinescu, care îi era adjunct. Pe Ion Nicolescu îl "destitue din funcția de prim-adjunct al ministrului transporturilor și telecomunicațiilor". În schimb Nicolae Pleșiță, zis și general-locomotiv, are mai mult noroc, deoarece pe el "îl eliberează din funcția de adjunct al ministrului de interne". Se știa de multă vreme că ceea ce se cheamă ministru într-un regim comunist, nu reprezintă nimic. Opinia publică românească i-ar arunca pe totii la coșul de gunoi. Dar Ceaușescu ar trebui să le dea oarecare considerație pentru că fac parte din echipa lui și îi sunt tovarăși. Atunci, de ce crime s-au făcut ei vinovați pentru a fi destituiți: Or îi furat prea mult? Sau sunt țanții ispășitori ai președintelor celui ce nu preșește niciodată? Nicolae Pleșiță o fi gresit mai puțin decît ceilalți doi ca să fie dat afara fără destituire? Poate că n-o fi reușit destul de bine să filtreze exilului cu spioni sau agenți de diversiune?..

ABONATI-VA

ABONATI-VA

ABONATI-VA

LA BIRE

LA BIRE

LA BIRE

"UN BUN TOVARAS" LA PARIS

de Dinu ZAMFIRESCU

Citind în nr. 807 din 1 Febr. al lui B.I.R.E. anunțul despre ținerea Congresului Societății de Profilaxie Criminală, la Paris, în zilele de 14-16 Febr., am rămas surprins să văd că printre prestigioși participanți figurează și "tovarășii" George Antoniu și Alex. Partheniu. Nu faptul că au fost invitați juriști din România a contribuit la surprinderea mea, ci că a fost invitat sau desemnat și acceptat să participe în acest cadru, George Antoniu.

Să revenim cu ani în urmă. Ne aflăm în 1947 la Fac. de Drept din București, în anul I. Printre cei 600-700 de studenți ai anului făcea parte și George Lavrov. Este prima dată (ca și ultima) când comitetele studențești de an, alese democratic, au calitatea să fixeze taxele universitare, să administreze cantinele, căminele și să se ocupe de editarea cursurilor. Imoreună cu alți 11 colegi făceam parte din comitetul anului. A fost singurul pe facultate care a impus administrației scutirea integrală de taxe a 50 de studenți săraci, printre ei și George Lavrov. Peste câteva luni, acesta se înregistrează în ridicola minoritate de-atunci, a studenților comuniști. Este rapid "contaminat" căci respinge cu strășnicie "prejudecățile burgheze", cu precădere aceea a curățeniei. Situație ce avea darul să-l facă ușor și de îndată remarcat.

Mai 1949: în cadrul unei ședințe de "demascare", la care Securitatea a adus cu forța mai multe sute de muncitori în facultate, George Lavrov se remarcă din nou. Impreună cu Octav Ioniță (astăzi stabilit în R.F.G. și membru al P.S.D. local) și cu alții, Lavrov "demască" și cere eliminarea din facultate a patru "bestii ale reacțiunii" (dintre care trei foști membri ai comitetului de an). "Pe cine nu lași să moară".... Nu peste mult, unul dintre ei cade în fața plutonului de execuție la Jilava, altul este condamnat pe viață, iar ceilalți doi au efectuat mai multe "stagii" prin închisori.

Când partidul își dă o așa zisă orientare naționalistă, George Lavrov își schimbă și el numele, luându-l pe acela cu rezonanță mai românească, de Antoniu. Urmează o carieră "strălucită", care îl captează ca judecător la Tribunalul Suprem, secția penală, funcție care necesită acordul celor mai înalte organe de partid. Printre misiunile lui, aceea de a judeca în ultimă instanță procesele politice importante care implicau și multe condamnări la moarte. Lavrov-Antoniu devine astfel unul dintre instrumentele de reprimare ale celui mai stalinist regim din statele satelizate de sovietici. După o inexplicabilă eclinsă, reanare ca șef de sector de drept penal și criminologie al "Academiei Ștefan Gheorghiu" din București.

Februarie 1985, Paris: Pe biroul Congresului de Profilaxie Criminală, se află, printre referate și cel al lui George Lavrov-Antoniu, intitulat: "Socialismul științific și criminalitatea". Citirea

lui suscită o profundă tristețe. Dacă știința juridică din România de astăzi este astfel reprezentată, atunci ea a decăzut în cele mai adânci abisuri. Referatul în chestiune, nu este decât o narafrizare a elucubrațiilor "celui mai iubit" dintre paranoici. În cele 14 pagini în afara narafrazelor elor, găsim 5 citații integrale din Marx și 8 din Ceaușescu. Lavrov-Antoniu dorește să convingă că criminalitatea din societatea capitalistă este fructul existenței unei lumi bazată pe "lupta de clasă" și pe "Proprietatea individuală". Este însă obligat să recunoască existența și chiar creșterea criminalității într-o societate socialistă ca România. Motivele, ca întotdeauna ale tuturor socializților: "moștenirea trecutului".

De fapt în actuala societate din România, spolierea integrală a populației este cea care generează infracționalitatea. Trebuie observat că această criminalitate este opusă unei "legalități" ce este ea însăși criminală față de componenții societății, față de întregul popor român.

Ori dacă criminalitatea crește, ea ia forma unei reacții spontane de supraviețuire și în multe cazuri reprezintă acel drept de rezistență la opresiune consfințit de Declarația Drepturilor Omului și Cetățeanului.

PETITIA UNOR LICEENI DIN GENEVA IN FAVOAREA LUI RADU FILIPESCU

Sub acest titlu a apărut în ziarul elvețian "Tribuna de Genève" din 25 ianuarie 1985 un articol care vorbește despre activitatea liceenilor din grupul "Le Pavé" pentru eliberarea lui Radu Filipescu. Cu prilejul anului Internațional al Tineretului ei au cerut lui N. Ceaușescu, eliberarea tânărului inginer român, care a fost declarat de Amnesty International: prizonierul lunii Ianuarie. Cum ideea acestui an al tineretului vine din România și cum comitetul de organizare este prezidat de fiul Ceaușescu, tinerii se declară revoltăți de condamnarea lui Radu Filipescu, considerând ca el a "participat" la viața țării. Cuvântul "participare" alături de "pace" și "dezvoltare", face parte din deviza Anului Internațional al Tineretului.

MIRCEA ELIADE A FOST SARBATORIT LA CHICAGO

MIRCEA ELIADE A FOST SARBATORIT LA CHICAGO În luna decembrie 1984 - Academia Americană a Religiiilor a sărbătorit 75 de ani de existență. Pentru prima oară, cu prilejul aniversării a fost omagiată o mare personalitate din domeniul istoriei religiilor - Mircea Eliade. Sărbătoritul a primit în dar două sculpturi de Isamu Noguchi - fost elev al lui Brâncuși - intitulate: "Coloana infinită" și "Eliade", ca omagiu adus maeștrilor săi români.

NATURALIZARI IN FRANTA

Jurnalul Oficial francez din 2 și 10 Februarie 1985 publică numele următorilor cetățeni născuți în România care au dobândit naționalitatea franceză: Astalos-Tănăsescu Marioara n.la Buc., Dina Floriana Miranda n.la Buc., Dina Cristian Rafael n.la Buc., Graur Marcel n.la Buceage, Nicolescu Rosenblanche n.la Buc., Polizu Dan n.la Buc., Polizu-Georgescu Fuerea Ioana n.la Buc., Radulescu Barbu n.la Brasov, Radulescu-Santea Cornelia n.la Sibiu, Radulescu Adriana n.la Buc., Triad Mircea n.la București

TRENURILE NEINCALZITE CONTINUA SA INTIRZIE CU CEASURILE

"Genialul arhitect al dezvoltării și modernizării transporturilor și telecomunicațiilor" astfel este numit de "Lupta C.F.R.", Nicolae Ceaușescu. "Genialului arhitect" - nu-i pasă de drumurile cu gropi, de străzile neluminate, de șoselele neasfaltate, de trenurile neîncalzite care întirzie ore întregi.

UN NOU SLOGAN : "EU EXECUT, EU CONTROLEZ"

Materiile prime, energia și materialele au fost reduse în proporție de 30-40%, și aceasta în același timp în toate domeniile de activitate. Nu este de mirare că a urmat inevitabil reducerea personalului "neproductiv". Și cine să plece? Cei care nu luau parte direct la "procesul de producție": controlorii de calitate. Și uite așa fiecare muncitor s-a trezit propriul lui controlor. Un slogan nou a fost inventat: "Eu execut, eu controlez". Numai că muncitorului nu-i convine să facă o muncă în plus, și atunci produsul "necontrolat" este de foarte proastă calitate. Si uite-așa, în loc să câștige după cum a sperat, Ceaușescu nierde înzecit.

ALTE ECONOMII PAGUBOASE

Strungării și frezorii trebuie să facă și ei economii. Nu li se mai dau nici lichidul de răcire, nici unsoarea necesară bunului mers al mașinilor lor. Fiind obligați să folosească apa de izvor, procesul de strunjire și frezare este defectuos, fără să mai punem la socoteală rugina care acoperă cuțitele de strung, sau frezele.

LUCRU MARE CURENTUL ELECTRIC !!

Electricitatea a devenit lucru prețios în România, nu numai pentru lumină și căldură, dar și în întreprinderi. Esențialul este să ai curent ca să poți lucra. De aceea turnătorul de fontă, nu mai este interesat să verifice dacă șarja are prea mult carbon sau siliciu. În afara faptului că aparatura de control este inexistentă, singura lui bucurie este c-a avut curent. Calitatea fontei? S-o controleze dl. Ceaușescu!

GENERALUL ION GHEORGHE

La venerabila vârstă de 92 ani, a încetat din viață în RFG., la München, la 6 Ianuarie, Generalul Ion Gheorghe. Cu el dispăre unul din personajele trecutului, atât militar, cât și politic. Originar din Pitești, dintr'o familie modestă, el se află din 1936 în post la Ankara ca atașat militar, cu gradul de Colonel. După ce Ion Antonescu a preluat conducerea țării, Ion Gheorghe e numit atașat militar la Berlin. La 1 Martie 1943 este avansat general și numit Ministru Plenipotențiar la Berlin post ce îl ocupă până la 23 August 1944. La 1 Mai 1945 generalul Ion Gheorghe este arestat de americani în Germania. Din lagăr în lagăr, tot ce a avut de suferit doi ani de zile, Ion Gheorghe expune în două lucrări care au făcut senzație la timpul lor. E vorba de "Les Petits-Fils de l'Oncle Sam" (Paris 1954) și "Automatic Arrest" (RFG. 1956). Înaintea apariției acestor volume, în 1952 a publicat în limba germană o carte politică care a făcut vâlvă: "Rumaniens Weg zum Satelliten-Staat". În exil a desfășurat o vie și bogată activitate politică, editând ziare, organizând conferințe, făcând parte din diverse asociații, ca cea Academica Română. El a fost înmormântat la München în prezența unui mare număr de persoane, iar statul german i-a adus onorurile militare, cosciugul fiind acoperit de tricolorul românesc. Dumnezeu să-l odihnească în Pace.

R.T.

EXPOZITIA PICTORILOR-SERVITORI DIN SALA DALLES

La fiecare început de an, sala Dalles este teatrul unui "eveniment artistic" demn de un coșmar. Pictorii și sculptorii români (bineînțeles că nu toți) ca să nu rămână mai prejos de poezii-servitori se întrec și ei să preamarească în culori sau în gips, "luminile Carpaților", pe Ea și pe El. O sută patruzeci de exponate, reprezentau anul acesta pe cele două personaje și 240 de ochi urmăreau reacțiile surușilor care trebuiau să se minuneze, cât de "tineri" și de "frumoși" erau Ei. Vă imaginați că nimănui nu-i trece prin gând să cumpere asemenea orori. Și orice am spune, mulți dintre artiștii prezenți la sala Dalles au fost obligați printr'un contract să-i nișteze sau să-i sculpteze pe "conducători". Iată procedeul: Tamara Dobrin, convoacă artiștii, le vorbește despre omagiul cu pricina, somându-i să accepte comanda plătită de Stat "a obiectului de artă" respectiv și să-i aducă în cel mai scurt timp schițele. Cei care îndrăznesc să refuze o comandă a C.C.E.S.-ului pot să se considere "morți" din punct de vedere profesional. Și uite așa apar zeci de tablouri de-ale Lui și de-ale Ei, care poartă de 20 de ani aceleași titluri: "Cântarea României", "Șantier", "Pace" sau "Manifestație pentru pace", "Scornicești", "Fintina din Scornicești", "Vizita de lucru", etc. Imaginația nu-i mai ajută. Menționăm totuși o noutate: nictorita Natalia Matei Teodorescu a reprezentat-o pe "academiciana" cu o diplomă în mână și cu toga unei universități. Corajoasa victoriță, să narseze la o asemenea impostura?

DECESE LA PARIS : Mama dlui Marcel Schapira

În ziua de 6 Februarie 1985, la venerabila vârstă de 91 ani, a decedat la Paris dna. Margareta Schapira, mama d-lui Marcel Schapira. În mormântarea a avut loc la 11 Februarie la cimitirul din Perreux sur Marne, în prezența îndureratei familii și a unui mare număr de prieteni. Sincerele noastre condoleanțe prietenului nostru Marcel Schapira și îndoliatei familii. Dumnezeu s-o odihneasca în pace.

Vasile Lucaci în vârsta de 57 de ani

DECESE LA MUNCHEN : Emil Georgescu

LA MUNCHEN în noaptea de 1 Februarie 1985 a decedat la vârsta de 56 ani fostul procuror al Procuraturii din București Emil Georgescu.

DECESE ÎN TARĂ

ing. Emil Prager, col. (r) Olimpiu Botorog, Gh. Capatoș, Eliza Cantuniari, prof. Zoe Predoi, artistul Nae Roman, preot Zevin Rusu, preot Ctin Popovici, ing. Pârlea C., dr. doc. Ion Popovici, Al. Raileanu, prof. D. Butincu, prof. Beatrice Trofin, ing. Marilena Copăescu, Ana Arama, prof. Maria Belli, prof. univ. Rusu D. Emanoil Margineanu, Bayern Maria, prof. Liliana Petrescu, ing. D. Dimăncescu, ing. Manescu Voicu.

AMBASADA DE LA PARIS NU MAI ARE AMBASADOR

DE DOUA LUNI

La sfârșitul lunii Decembrie 1984 Dumitru Aninoiu general securist și Ambasador la Paris a plecat în țară. De 2 luni Ambasada R.S.R. la Paris nu mai are ambasador. Se știe acum că soția lui D. Aninoiu era ofițer de Securitate cu gradul de Maior, jucând un rol important în spionajul reserist.

LIGA ANTI-YALTA

Organizează la Köln între 18-19 Mai 1985 un simpozion pe tema "Dreptul la autodeterminare în lumina declarațiilor de la Yalta. Perspective. Posibilități. Urmări". Toate cheltuielile sunt în sarcina participanților. Informații: N. Paul - Aderstr. 8 dorf.

ASOCIATIA FOSTILOR DETINUTI POLITICI DIN ROMANIA COMUNICA :

In ziua de 5 Februarie 1985 a avut loc la Paris Adunarea Generală a Asociației Foștilor Deținuți Politici din România. După prezentarea raportului de activitate de către Radu Câmpeanu, s-a procedat la alegerea noului Birou. Au fost aleși : Președinte - Radu Câmpeanu, Vice-Președinte - Ileana Ghika, Secretar - Dinu Zamfirescu, Casier - Liviu Nicola. Cei prezenți au hotărât în unanimitate să desemneze ca Președinte de onoare al Asociației, pe Ion (Oni) C.Brătianu din București. De asemenea s-a hotărât declanșarea unor acțiuni permanente de sensibilizare a opiniei publice în legătură cu deținuții politici din România, începând cu Radu Filipescu, Dragos Oloieru, Ernő Barbely. In urma unor ample discuții și a unor propuneri, s-a elaborat un plan de acțiune cuprinzând printre altele : intervenții pe lângă autoritățile federale în favoarea refugiaților români din Elveția care n-au obținut azilul politic; difuzarea unui Buletin trimestrial de informare a membrilor Asociației; lansarea unui apel către foștii deținuți politici din România (de după data de 6 Martie 1945, aflați în exil), în vederea aderării lor la Asociație.

DACA IN LOCUL POLONEZULUI AR FI FOST UN ROMAN

Acum câteva zile Seweryn Blumsztajn, reprezentant al Sindicatului polonez "Solidaritate", la Paris, a luat o inițiativă pe cât de ciudată, pe atât de irealistă. După trei ani de refugiu în Franța el a vrut să se întoarcă în Polonia, lăcându-și însă familia aici. Zis și făcut, sindicalistul polonez ia avionul și pleacă la Varșovia, unde îl așteptau vreo 30 de prieteni. Ajuns acolo, nici n-a amecat să-i vadă, pentru că într-o oră era așezat în avionul care se întorcea la Paris, cu motivul ca pașaportul său nu era complet. Pără să facem aprecieri asupra acestei inițiative insolite, nu ne putem împiedica să imaginăm ce s-ar fi întâmplat dacă vreun român care face parte din exilul politic, ar fi avut nastrușnica idee să plece la București. Nu numai că acolo nu l-ar fi așteptat prietenii, împiedicați să vină sau pur și simplu arestați, dar foarte probabil că originalul călător ar fi fost dus imediat la Securitate și întrebât după metodele cunoscute, despre tot ce știe în legătură cu cei pe care i-a lăsat în occident și cu cei pe care ar fi dorit să-i întâlnească în țară. Ca urmare, multe persoane ar fi fost arestate și un proces de uneltire împotriva ordinii sociale, ar fi asigurat unui întreg lot de nevinovați, ani grei de pușcărie.

40 DE ANI DE LA DEPORTAREA ETNICILOR GERMANI DIN ROMANIA IN UNIUNEA SOVIETICA

Sașii transilvăneni, șvabii, bănățenii și alți locuitori de origine germană din Nordul României, au fost deportați în Ianuarie 1945 în Valea Donului și în regiunea munților Ural, din URSS. Numărul lor a fost estimat la aproape 100.000 de bărbați și femei, cetățeni ai Statului român dintre care în prima perioadă a deportării au pierit 15%. Nu trebuie uitat că în același timp erau decimați în închisorile și lagarele de concentrare ale regimului comunist din România sute de mii de români, floarea intelectualității române. Coloana vertebrală a poporului român a fost ruptă atunci. La epoca respectivă și de atunci încoace, Occidentul ar fi trebuit să judece cel puțin cu aceeași asprime cu care ajudecat la Nuremberg nazismul - genocidul organizat împotriva popoarelor din Estul Europei de către comunisti.

1000 DE ANI DE LA CRESTINAREA RUSILOR

In 1988 se vor împlini 1000 de ani de la acest eveniment. Pentru prima oară Statul sovietic și-a adus aminte că biserica există și că 67 de ani de dominare marxistă nu poate șterge o mie de ani de credință. Sovietetul Suprem a hotărât să restituie Patriarhiei din Moscova, Mănăstirea "Daniil", veche de peste 700 de ani.

A FOST DARIMATA SI MANASTIREA COTROCENI

Biserica Mănăstirii Cotroceni a fost construită de Șerban Cantacuzino acum 300 de ani. El este înmormântat aici. Astăzi este darimată. Inchisă încă din 1948 când la Cotroceni a început să funcționeze "Palatul Pionierilor", biserica era destul de necunoscută bucureștenilor. Reamintim că Șerban Cantacuzino a tipărit în 1688 "Biblia de la București", prima versiune integrală a Bibliei în limba română, act de mare cultură pentru români.

VA FI DARIMATA SI BISERICA "DOMNITA BALASA"

Mutarea ei este considerată ca prea costisitoare. La București se vorbește cu insistență despre dărîmarea ei.

MANASTIREA ANTIM VA FI MUTATA CU 15 METRI

La 23 ianuarie 1985 - agenția reseristă Agerpres a transmis detalii cu privire la mutarea, pe un nou amplasament a Mănăstirii Mitropolitului Antim. Să ne reamintim că aceeași soartă a avut-o și biserica Schitul Maicilor. Mănăstirea Antim cuprinde un ansamblu de 50 de încăperi pe o suprafață de 300 m². Vor fi mutate din loc, pe o distanță de 14 metri, 9000 de tone, după ce clădirea va fi rotită cu 17° față de propria axă. Dacă ansamblul deplasat se va înclina cu mai mult de 1-2 milimetri, o catastrofă este posibilă.

CARTILE EDITATE DE ASOCIATIA "PRO-BASARABIA SI BUCOVINA" - EDITURA "NISTRU"

1. "Plânsul Basarabiei" (poeme în versuri), 112 pagini - 6 dolari;
2. "Basarabia : colonizări și asimilare" (conferință) - 30 pag. 2 dolari;
3. "Bessarabie, terre roumaine" (studii) - 94 pagini - 4 dolari;
4. "Scrișoare din închisoarea poeziei" - 72 pag 2 dolari;
5. Lettre de la "prison des peuples" - 22 pagini, 2 dolari;
6. "Scrișoare fratelui meu" (schițe) - 156 pagini - 5 dolari;
7. "Paminturi Românești" (articole, schițe, versuri) - 374 pagini, 10 dolari;
8. "Pro Basarabia și Bucovina" (la 35 de ani) - 3 dolari. Căminșile : N. Loupan, Boite Postale 1007, 1 000 Bruxelles 1, Belgique. Orice carte cumpărată la Editura Nistru susține cauza Basarabiei și Bucovinei.

"B.I.R.E."

BULLETIN D'INFORMATION POUR LES ROUMAINS EN EXIL
S.A.R.L. AU CAPITAL DE FFR 3.000
PRESIDENT FONDATEUR ET CO-DIRECTEUR : RENE THEO
6, Rue Frémicourt-75015 Paris -Tel.579.74.29
CO-DIRECTION, REDACTION ET ADMINISTRATION :
RADU CAMPEANU-24, Rue du CHAROLAIS 75012 Paris
Tel: 340.13.98
DIRECTEURS DE LA PUBLICATION : RENE THEO ET
RADU CAMPEANU
COMMISSION PARITAIRE N° 62.439
SIRET N° 325601367

ABONNEMENT ANNUEL : FRANCE:200 F.ETRANGER:250 F.
PAR AVION:300 F.AMERIQUE:350 F.
INSTITUTION:600 F.ABONNEMENT DE SOLITEN:400 F.

LE DEPUTE EUROPEEN GUSTAV PORDEA CONTRE LE JOURNAL "LE MATIN"**Les faits**par **Radu CAMPEANU**

Devant la 17-ème Chambre Correctionnelle, le journal parisien "Le Matin" a été poursuivi le 1er Février 1985 par Gustav PORDEA - député européen élu N°4 sur la liste du Front National. Il a intenté un procès en diffamation, suite à la parution de l'article d'Agathe Logeart: "L'étrange N°4 de la liste de Monsieur Le Pen", le 16 Juin 1984 (Voir B.I.R.E. N°796 du 16 Juin 1984 et N°803 du 16 Novembre 1984).

"Le Matin" récidive le jour même du jugement, en accusant M.G.Pordea cet fois-ci d'être un espion roumain.

Cette grave accusation était fondée sur les révélations faites (dans une lettre publiée par le journal), par l'ex N°2 des Services Secrets Roumains, le général Ion Pacepa, passé à l'ouest en 1978. Après sa défection, plusieurs roumains "réfugiés politiques" en France (et dans d'autres pays), ont disparu dans quelques heures abandonnant tout : femmes, fiancées, maisons, voitures, etc. Les aveux de Ion Pacepa ont aidé à démenteler un puissant réseau d'espions roumains, qui travaillaient directement pour le K.G.B.

Ce qui dit Ion Pacepa dans sa lettre publiée dans "Le Matin" et remise au Tribunal :

Qu'il se rappelle d'un certain Monsieur Gustav Pordea qu'il avait réactivé vers les années 70 qui était "un agent en sommeil depuis la défection de Iacobescu (voir la note finale), en 1969". Et plus loin Ion Pacepa écrit : "Pordea était utilisé comme agent d'influence. A l'époque le gouvernement roumain voulait qu'on parle de deux sujets bien particuliers : Dobroudja... et la Transylvanie... G.Pordea étant chargé de la Transylvanie... écrivait lui-même une partie de ses textes. Le reste était écrit à Bucarest même. Son agent traitant lui transmettait des articles qui devaient paraître sous sa signature. Il avait aussi des contacts à l'Ambassade".

Il est à préciser ici, que devant la justice, la lettre de Ion Pacepa est un document sans valeur juridique. Tous les journaux ont relevé ce fait.

La déclaration de Gustav Pordea au procès :

Avant que le procès commence le député européen a lu une déclaration liminaire. Deux choses sont à relever :

- Une première affirmation : "depuis 35 ans je collabore à beaucoup de publications, sans me soucier de la couleur politique et en m'efforçant de défendre les intérêts roumains".

- Pour démontrer ses relations avec l'exil roumain, il a cru bon de rappeler qu'il avait dîné pendant sa campagne électorale avec 4 roumains. Mais ceci ne prouve pas grande chose, car la présence de ces convives ne saurait accorder à personne le label de militant anticommuniste actif dans l'exil roumain.

Les allégations du journal "Le Matin" :

Le procès portait sur le caractère diffamatoire ou non, des révélations faites par le journal "Le Matin". Les débats du procès ont dévoilé les faits suivants :

- Que M.Pordea a écrit des articles dans des journaux soutenus ou contrôlés par le gouvernement communiste de Bucarest : "Le Courrier Roumain"-1969, "Vestitorul" - Mai 1984 et "Dreptatea"-1984.

- Qu'il soutenait les thèses de Ceausescu dans ses articles.

- Qu'il a répondu en France un livre sans éditeur qui aurait pu être édité à Bucarest : "Notes sur les relations roumano-hongroises".

- Qu'il avait dîné à l'Ambassade de Roumanie en 1982. Pour n'importe quel véritable réfugié politique, cette affirmation serait une diffamation très grave. Le témoin Mihnea Berindei a fait cette révélation et ni M.Pordea, ni son avocat M.Wagner, curieusement n'ont pas réagi.

- Qu'il a publié un article "Réfugiés politiques et citoyenneté européenne" dans le N°1-1983 du "Bulletin Européen" de M.Iosif Constantin Dragan, qui serait un ami de N.Ceausescu.

Les témoins du procès :

Tandis que M.Pordea n'avait aucun témoin à son procès, en revanche "Le Matin" a produit 4 témoins : un polonais et trois roumains : l'écrivain Paul Goma, Mihnea Berindei - historien et membre de la Ligue pour la Défense des Droits de l'Homme en Roumanie et Dinu Zamfirescu - membre de l'Association des Anciens Detenus Politiques de Roumanie. Le dernier témoin a lu des fragments d'articles signés par G.Pordea dans ses publications énumérés plus haut.

Les conclusions du substitut du procureur de la République :

Pour condamner le journal et son journaliste, il faut déceler si la bonne foi d'Agathe Logeart est restée intacte. Pour cela en droit pur, quatre conditions sont nécessaires. Trois sont remplies. La quatrième est laissée à l'appréciation du Tribunal. Voilà les quatre conditions :

- Y avait-il un but légitime d'information ? Oui. Même en campagne électorale, il est bon d'expliquer à l'électeur qui est le candidat.

- Y a-t-il eu prudence et objectivité dans l'expression ? Oui. L'éventuelle diffamation n'a pas été transcrite en termes blessants.

- L'enquête était-elle loyale et objective ? Oui. La recherche, la documentation et les "auditions" le démontrent.

- Y a-t-il eu vérification et contrôle des sources ? Au tribunal de décider.

Les questions restées sans réponse :

- On peut s'interroger sur les causes de la naturalisation tardive de M.Pordea, qui vit en France depuis 1947 et a été naturalisé en 1983.

- Est-ce vrai qu'il a dîné à l'Ambassade de Roumanie ?

Ce qui reste à éclaircir :

Ses relations avec Iosif Constantin Dragan.

Une précision importante :

Il est à remarquer que M.Pordea n'a jamais écrit une seule ligne dans notre bulletin, B.I.R.E. étant le plus ancien périodique de l'exil anti-communiste roumain. B.I.R.E. paraît depuis 38 ans

NOTRE COMMENTAIRE

Les adversaires du marxisme-léninisme et du régime communiste de Bucarest s'inquiètent de la multiplication de faits obscurs relatés depuis quelque temps par les mass-médias et dans lesquels se trouvent impliqués des roumains. Ils s'insurgent contre tout amalgame qui pourrait jeter le moindre doute sur la sincérité de leur comportement.

Aussi tiennent-ils à faire savoir leur profond attachement au pays d'accueil, la France, qui leur a accordé sécurité et confiance, et dont la plupart sont devenus des citoyens responsables et conscients de leur devoir.

AIDE MEMOIRE : LES AFFAIRES D'ESPIONNAGE ROUMAIN EN OCCIDENT

L'affaire CARAMAN 1969 **L'affaire Ion PACEPA** en 1978 **L'affaire Matei HAIUCU** en 1981

L'affaire du mort de l'Ambassade de Roumanie à Paris en 1983

L'affaire des 5 diplomates expulsés d'Allemagne Fédérale, en 1984